Sosyalizme açılan ileri demokratik düzeni devrim yoluyla kurmak için ileri! ★

İŞÇİNİN SESİ

Yerli–yabancı tekellerin, faşizmin yuvalarını yıkmak için genel grev!

BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ, BİRLEŞİN!

YIL:4, SAYI:72, 17 TEMMUZ 1977

Halkımızın gericiliğe karşı savaşımı yükseliyor!

MC'ye aman yok!

✱ AP-CHP Koalisyonu yerli-yabancı tekellerin işine yarar

Hükümeti kurma görevi Demirel'e verildi. Cumhuriyet tarihinin en kanlı, en terörcü hükümeti MC'nin başı Demirel, şimdi de yeni bir MC'yi kurma çabasında. Böyle bir hükümetin kurulmasının halkımıza neler getireceği açıktır. Kan gövdeyi götürecektir.

Nitekim işbirlikçi, holdingci burjuva erkinin bekçiliğini yapan gerici-faşist güçler, yeni bir MC'ye, bir yandan parlamento içi oyunlarla, öte yandan da sokak terörüyle yürüyor.

Örneğin 2 Temmuz günü, TÖB-DER İstanbul şubesi üyesi iki öğretmen, Çapa'daki Adana Öğrenci Yurdu'nda kalan faşist komandolar tarafından silâh zoruyla kaçırıldı. 8 saat süreyle işkence edildi, komaya sokuldu. 5 Temmuz'da İstanbul'da DİSK'e bağlı Türkiye Petrol ve Kimya İşçileri Sendikası, Has-İş, Aster-İş ve Barder-İş sendikalarının birarada bulunduğu binaya bomba atıldı. Yine 5 Temmuz akşamı İKD Ankara şubesi polis baskınına uğradı. Daha da sayılır.

Bu faşist terörün, yeni bir MC hükümetinin varlığında ne boyutlar alacağını çok iyi gören işçi sınıfımız, tüm ilerici güçleri işbirlikçi, holdingci burjuvazinin bu oyununa karşı savaşa çağırıyor. *TKP'nin Sesi* Radyosu, yayınlarında, tüm demokratik güçleri yığınsal eylemlere hız vermeye çağırıyor: *"Yığınsal savaşta her yol demokratiktir"* diyor. *Savaş, parlamentonun dört duvarı içine hapsedilemez* diyor.

Dönen bir kirli oyun da, AP-CHP koalisyonudur. *TKP'nin Sesi* radyosu halkımızı, bu oyuna karşı da uyarıyor. Böylesi bir koalisyonun, ülkenin hiçbir sorununu çözemeyeceğini belirtiyor. Halkımız bu oyuna karşıdır. CHP'ye bunun için oy vermedi. Oy veren halk hesap sormayı da bilir. Günümüzün en acil sorunu, yeni bir MC'ye geçit vermemektir. Aynı zamanda "büyük koalisyon" oyununu parçalamaktır. Bu yolda ilerici güçlerin birliği pekişiyor. Yeni girişimler doğuyor. Maden-İş grevinin başarısı MC'ye karşı genel greve kapıları açıyor. Halil Tunç'un genel grev çağrısı da bunun belirtisidir.

TKP'nin Sesi radyosunun belirttiği gibi iyi örgütlenmiş, bütün sendikalardan işçileri birleştirecek bir genel grev, parlamento içindeki parmak hesaplarını bir yana bırakacak, gerici faşist güçlerin belini bükecektir.

BAKIŞ

Faşizm nasıl yenilir

Ayşe Civan

Faşizm tehlikesi somutta yeni bir MC ile beliriyor. Günün en acil sorunu buna geçit vermemektir.

CHP Genel Başkanı "olağanüstü durum"(?) Demirel'i "kurtarmak"(?) gibi gerekçelerle AP-CHP koalisyonu önerileri yapıyor. Ne taktik gerekçe ileri sürülürse sürülsün, bu koalisyonun bir anti-faşist savaş(!) biçimi, yolu olduğunu halkımıza inandırmaya artık olanak yoktur. İşçi sınıfımız bilinçli, halkımız deneyimlidir. Demirel'i "kurtarmak" için yapılacak bir koalisyonun batağından CHP Genel Başkanı değil ülkeyi, kendini bile kurtaramayacaktır.

Faşizme karşı savaş kararlı, kesin olmalıdır. Yalpalamalara yer yoktur. Faşizme karşı savaş güçlü, birlik içinde olmalıdır. İşçi sınıfının kararlı savaşımı çevresinde ilerici güçleri birleştirmelidir. Faşizme karşı savaş yığınsal olmalıdır. Parlamento içi muhalefet ancak bu yığınsal savaşla örülürse işe yarar. Faşizme karşı savaşta durmak gerilemek, gerilemek kaybetmek demektir.

Bugün ülkede faşizmin öz kaynağı emperyalizm ve işbirlikçi holdingci burjuvaziye karşı bir şanlı grev yürüyor. İyi örgütlenmiş bir genel grev gerici faşist güçlerin belini büker. *TKP'nin Sesi* radyosunun her gün yinelediği çağrı: İlerici güçlerin birliği, yığınsal savaş, bu savaşta gereken her yöntemi kullanmak. İşte bugün anahtar budur.

Yaman Egeli

İGD üyesi Y. Egeli bir haftadır kayıp

İlerici Gençler Derneği üyesi Yaman Egeli bir haftadan beri kayıptır. İGD Genel Başkanı Ahmet Muhtar Sökücü, derneğin aktif üyelerinden olan Yaman Egeli'nin bütün aramalara rağmen bulunamadığını, arkadaşlarının hayatından endişe ettiklerini belirtmiştir.

Ahmet Muhtar Sökücü'nün

Arkası 5. Sayfada

DKP Genel Sekreteri Herbert Mies ve TKP Genel Sekreteri İ. Bilen

F. Almanya işçi sınıfının şenliğine TKP aktif olarak katıldı

ATILIM UZ Şenliğinde

1-3 Temmuz'da Alman Komünist Partisi'nin gazetesi *Unsere Zeit*'ın şenliği vardı. Federal Almanya'nın maden bölgesinde Recklinghausen cıvıl cıvıldı. Yüzbinler şenliğe akıyordu.

Alman Komünist Partisi DKP Markscı-Leninci bir partidir. Proletarya enternasyonalizmine bağlıdır. Dünya işçi sınıfının çeşitli müfrezeleri ulusal kurtuluş hareketleri köşelerle şenliğe katıldılar. Enternasyonalizm somutlandı.

İşçi sınıfımızın aydınlatıcısı, rehberi *Atılım* da şenlikteydi. *Atılım* ve *UZ*, TKP ile DKP arasında proleter enternasyonalizmi temelinde yükselen güçlü dayanışma, *Atılım*'ın Türkçe-Almanca özel sayısıyla simgeleniyordu. Özel sayıda, TKP ile DKP'nin 26 Mayıs günlemeli ortak bildirisi yer alıyordu.

TKP'nin Sesi Radyosu'nun bildirdiğine göre, *Atılım* köşesinin konukları arasında, Sovyet *Pravda* gazetesinin editörü Dimitri Balavov ve DKP Genel Başkanı Herbert Meis de vardı. Konukları yüzlerce Türkiyeli işçi ve öğrenci coşkuyla karşıladı. Birlikte halay çekildi. Konuşmalar yapıldı. Konuklar TKP'nin öz gücüyle legale çıkma savaşımını desteklediklerini belirttiler. TKP'ye özgürlük belgisi çeşitli dillerde yankılandı. "SBKP-TKP", "TKP-DKP" belgileri çınladı.

Şenlikte yapılan uluslararası mitingde TKP adına konuşan Mehmet Bayrak, proleter enternasyonalizmini savundu, TKP ve DKP arasındaki kardeşçe dayanışmayı, Türkiyeli-Alman işçilerin sınıf kardeşliğini dile getirdi.

Şenlik, Federal Almanya'da gericiliğin kabardığı koşullarda güçlü bir politik çıkış oldu. ●

Maden-İş grevi kır koşusu

✱ Midlands'daki ilericiler büyük greve yardım için koştular

İTİB'in Maden-İş'le dayanışma eylemleri sürüyor. Midland Türkiyeli İlericiler Birliği MTİB, 6 Temmuz'da bu amaçla bir kır koşusu düzenledi. İngiltere'deki bir geleneğe göre, yardım amacıyla düzenlenen kır koşularında seyirciler koşuculara tur başına para verirler.

MTİB'liler önce yüzü aşkın seyirciye Maden-İş grevini anlattılar. Sonra oniki arkadaş koşuya başladı. Yiğit grevcilere daha çok yardım toplayabilmek için koşucular tur sayısını artırdık, seyircilerin coşkusu da arttı. Ve sonuçta £100'ü aşkın para toplandı. Eylem, "DGM'yi ezdik, sıra MESS'de" sloganıyla son buldu.

Ayrıca, İTİB, Londra'yı afişleme ve bastırılacak özel rozetleri satma kararı aldı. Örgüt lokalindeki pano Maden-İş grevindeki gelişmeleri sergiliyor. Tüm işçi, öğrenci arkadaşlarca yakından izleniyor. ●

Genel grev ve sarı sendikacılık

R. Yürükoğlu

Bilinen bir gazetecilik kuralıdır, "köpek adamı ısırdı" ya haber denmez, oysa "adam köpeği ısırdı" önemli haberdir.

Türkiye işçi sınıfı hareketinde, toplumsal savaşımda da artık "bunalım derinleşiyor", "devrimci durum üst aşamalara yükselme eğilimi gösteriyor", "işçi sınıfımız genel greve hazırlanıyor" gibi belirlemeler olağanlaştı. Ama "sarı sendikacı Halil Tunç genel grev istiyor"! İşte bu önemli haberdir.

Neden kontenjan senatörü, Amerikancı "işçi lideri" Halil Tunç genel grevden söz ediyor?

Bunun bizce 2 temel nedeni vardır. Birincisi, rejimi, kapitalist sömürüyü kurtarma çabasıdır. Toplumumuzda çelişkiler o denli keskinleşti, açmazlar o denli derinleşti ve MC tipi hükümetler bu sorunları çözmede o denli acizleşti ki, yeni bir MC denemesi sömürü çarkının bir daha gelmemecesine yıkılışını hazırlayabilir. "Mekaniğin bir yasası, etkiyle tepkinin eşit olduğunu söyler. Tarihde de bir devrimin yıkıcı gücü, geniş ölçüde, özgürlük özlemlerinin bastırılmasının ne ölçüde güçlü ve sürekli olduğuna ...bağlıdır" diyor Lenin. (*İki Taktik*, TKP yayını, s.36) Onun için toplumumuzun emniyet kapaklarını aralayıp biraz buhar salıvermek, böylece devrimci patlamayı önlemek ya da geciktirmek bazı egemen çevrelerde giderek yaygınlaşan bir görüş oluyor. Yani burjuvazinin giderek artan bir kesimi AT DEĞİŞTİRMEK istiyor. İstenen çözüm de bir AP-CHP koalisyonudur. Halil Tunç'un böyle bir koalisyonu çok uzun zamandır öne sürdüğünü hatırlayalım. Ve zaten Tunç istediği genel grevin amacını "MC yerine AP-CHP ortaklığı" olarak koyuyor. Bu yolla AP'yi baskı altına almayı amaçlıyor.

Amerikancı, sarı-sendikacı Tunç'un "genel grev"den söz edişinin altında yatan ikinci temel neden ise, ülke çapında DİSK'e yönelen çok hızlı işçi akınıdır. Bu gelişme, *Türkiye' işçi hareketinde son yılların en belirgin eğilimidir.* Bunu önlemek için yüzbinlerce işçi memur statüsüne sokuldu. Seydişehir'de, Sungurlu'da, Ambarlı'da, Kırıkkale'de ve daha pek çok yerde DİSK'i seçen işçilere faşist saldırılar düzenleniyor. Ama hiçbir engel, işçi sınıfının, sınıf uzlaşmacılığı zincirini kırma savaşımını bilinçlenme ve örgütlenme sürecini durduramıyor. Tersine, bu gidiş, her gelen günle yeni bir hız kazanıyor. Ve de DİSK, örneklerini Avrupa ve Amerika'da bol bol gördüğümüz "soldan konuşan" ama reformist politikasıyla işçiyi burjuvazinin kuyruğuna takan "işçi örgütleri"nden değildir. DİSK, diliyle de, eylemiyle de militandır.

Bir yandan DİSK hızla büyürken, öte yanda Türk-İş çorba kazanı gibi kaynıyor. Tunç da çok iyi görüyor ki, "elinin altındaki" taban eriyor. Bu gidişi önlemek gerek. Öyleyse daha birkaç yıl önce "çalışma başı" diyen Tunç, "genel grev" demedi. Ve evine 500 bin liralık akvaryum yaptıran "işçi lideri", "genel grev" diyor.

İşçi sınıfı hareketi sallarında militanlığın ve mücadeleci ruhun yükseldiği dönemlerde, sınıf uzlaşıcısı liderlerin "demagojik militanlık" yoluna düzüldükleri, böylece elleri altından kayan yığını durdurabilmeye, hareketin amaçlarını saptırabilmeye çalıştıkları, sınıf mücadeleleri tarihinde çok görülmüştür.

Peki bu böyledir ya, bizim tutumumuz nasıl olacak? Burada 2 yanlışa düşmemek gerekiyor. Birincisi, Tunç "genel grev" dedi diye, onun kimliğini, sarı sendikacılığın niyetlerini, hedeflerini unutup ona kucak açmamak. Bu demagojiyi yığınlara teşhir etmek.

İkincisi, komünistler, devrimciler bilmelidirler ki, yığınların savaşımının yükseliş dönemlerinde böylesi "demagojik militanlık"ların bile etkileri normal dönemlerde olduğundan çok farklı olur. *Havada "patlayan maddeler"in biriktiği dönemlerde "genel grev" gibi "tehditler" bunları söyleyenler yangınları hiç istemese de ortalığı tutuşturabilir.* Bu nedenle, bu çıkışların, sınıfın ve halkın geri kesimlerinin savaşıma katmada, hareketi genişletmede nasıl kullanılacağı işçi sınıfının gerçek örgüt ve liderleri için önemli bir sorundur.

İşte Türkiye Komünist Partisi, meselenin bu iki yanını da halkımıza açık ederek "genel grev" isteğini tüm gücüyle destekliyor. Onun lâftan çıkıp yaşama geçmesi için boğuşuyor.

Türk-İş içinde tabanın baskısı etkinleşiyor

Yurdumuzda gittikçe sertleşen sınıf savaşı sarı sendikacılığı demaske ediyor. Türk-İş'in içi kaynıyor. İşçi sınıfının sendikal birliğinin kurulmasına set çeken sarı sendikacılık çatlıyor. Türk-İş tabanının DİSK'e doğru hızla kayması, bu örgütün yöneticileri baskı altında bırakıyor.

Sınıf savaşımın sertleşmesi, bugüne kadar kardeş kardeş yaşayan sarı sendikacıları bile birbirine düşürüyor. Öte yandan, Türk-İş içindeki hızlı sınıfsal bilinçlenme, Türk-İş tabanı hızla sınıf savaşında yerini alıyor. DİSK'le eylem birliği istiyor. Bu eylem birliğini 1 Mayıslar gibi dev çıkışlarla gerçekleştiriyor. İşçi sınıfının sendikal birliğinin sağlanması için savaşıyor.

Dünya Komünist Hareketi ve TKP'nin Tutumu

(TKP'nin Sesi Radyosundan)

Son günlerde emperyalist basın ve yayın organları kendisini dev aynasında gören İspanya Komünist Partisi Genel Sekreteri Carillo'yu göklere çıkarıyorlar. Burjuvazinin en gerici güçleri, işçi sınıfının, barışın, demokrasinin, sosyalizmin, Marksizm'in, Leninizm'in en azılı düşmanları kollarını sıvamış, Carillo'nun konuşmalarını, demeçlerini en büyük tirajlı gazetelerinde, dergilerinde baş yere oturtuyorlar. Nedir bu gürültünün altında yatan gerçek? Kimin yararınadır Carillo'nun bu tutumu?

Lenin, *Bir Adım İleri İki Adım Geri* adlı yapıtında, işçi hareketi düşmanlarının, oportünizme yönelen her geçici, en küçük çıkışı bile hararetle selâmladıklarını belirtiyor ve şu uyarıyı yapıyor. "Kimi, kimin övdüğünü söyleyin, nerede yanıldığını söyleyelim" Lenin'in günümüzde de tazeliğini koruyan bu görüşü, Carillo grubunun oportünist tutumunu açıklığa kavuşturmak bakımından çok önemlidir.

Burjuvazi Carillo grubunu destekliyor. Çünkü Carillo, Marksizm'e, Leninizm'e, proletarya enternasyonalizmine sırt çevirmiştir, revizyonisttir, küçük burjuva sosyal demokratların paralelinde yer almıştır. Bilinçli bir anti-Sovyetizm politikası uygulayan bu grup türlü dalaveralarla İspanya Komünist Partisi'nin yönetimini ele geçirmiş, Parti içindeki gerçek komünistleri darmadağın etmiş, emperyalizme karşı savaş bayrağını indirmiştir.

Sovyetler Birliği, kahraman Sovyet emekçileri İspanya halkını faşizmin kanlı saldırısı günlerinde desteklemiş, binlerce Sovyet komünisti İspanya topraklarında Franko faşizmine karşı halkın bağımsızlığı ve kurtuluşu uğrunda savaşmış, birçokları bu topraklarda can vermiştir. SBKP, Sovyet halkı, Sovyet hükümeti bugün de İspanya halkının politik bağımsızlığına kavuşma, ileri demokratik bir düzeni getirme savaşımına omuz veriyor. Bu savaşı var gücüyle destekliyor. Carillo bütün gerçekleri biliyor. Biliyor ama İspanya komünistlerinin iktidara gelmesi için bilinçli anti-Sovyetizmi şart koşacak kadar küstahlaşıyor.

Burjuvazi Carillo'yu bir palyaço gibi kullanıyor. Carillolar bugün varsa yarın yoktur. Yarın İspanya Komünist Partisi'nin başına sınıf savaşını, Marksizm-Leninizm-proletarya enternasyonalizmi ilkelerini savunan gerçek komünistler gelecektir.

Bütün küçük burjuva sözüm ona devrimcileri gibi Carillo da eleştirme hakkını kendi tekelinde sayıyor. Kendisinin, işçi ve komünist hareketine sınıf savaşımına karşı ters, düşmanca bir tutum izlediği söylenince, oportünistliği gün gibi yüzüne vurulunca küplere biniyor. Daha da küstahlaşıyor.

Carillo, Sovyetler Birliği'ne bir "süper devlet" gözü ile bakıyor. Barışın kalesi olan bu ülkeyi silâhlanmaya devam etmekle suçlamaya yelteniyor. Bunu, bu küstahlığı ancak Pekin yöneticileriyle emperyalizmin en gerici-faşist güçleri yapabilir.

60 yıllık varlığı boyunca, Sovyetler Birliği hiçbir zaman barış ve sosyalizm davasına aykırı, öteki ülkelerin ulusal çıkarlarına aykırı bir tutum izlememiştir. Bu 60 yıl içinde Sovyetler Birliği üzerine düşen enternasyonalist görevi daima başarıyla yerine getirmiştir. Sovyetler Birliği bugün dünyanın neresinde olursa olsun, emperyalizme, ırkçılığa, faşizme, teröre, sömürüye karşı barış demokrasi, ulusal bağımsızlık ve sosyalizm için verilen savaşların ana dayanağıdır.

Sınıf savaşında başarılar kendiliğinden gelmiyor. Başarıyı elde etmek için çetin savaşlar yürütmek, burjuvazinin komünist ve işçi hareketini bölme yönündeki girişimlerini, planlarını suya düşürmek, dünya komünist ve işçi hareketinin birliğini daha da güçlendirmek gerek...

TKP dünya komünist ve işçi hareketinin ayrılmaz bir parçasıdır. Marksizm-Leninizm'i, proleter enternasyonalizmini kendisine kılavuz edinmiştir. TKP, avro-komünizm yaygaralarıyla ortaya çıkan Carillo gibilerinin tamamiyle karşısındadır ve işçi sınıfının, komünist hareketin birliğine yönelen bu çıkışlara karşı amansızca bir savaş içindedir.

TKP, uluslararası komünist ve işçi hareketinin birliği ve bütünlüğü için elinden geleni esirgememiş, bundan böyle de esirgemeyecektir. Partimizin Genel Sekreteri Bilen yoldaşın Berlin Konferansı'nda da belirttiği gibi, proleter enternasyonalizmi bütün ülkeler işçi sınıfının devrimci dayanışmasıdır. Marksizm-Leninizm'in başta gelen ilkelerinden biridir. Partimiz emperyalizme, tekellerin egemenliğine, sömürü düzenine karşı savaşta bu güçlü silâhı elden bırakmayacaktır.

İTİB'in 1977 yılı II. Bölgesel Semineri Loughborough'da yapıldı

İdeolojik hazırlık

İTİB II. Bölgesel seminerinden bir görünüş

✱ İki günlük seminerde ileri demokrasi ve cephe konusu işlendi

İTİB'in 2. Bölgesel Semineri 2-3 Temmuz günlerinde Loughborough Üniversitesi'nde yapıldı. "Demokratik Devrim-Sosyalist Devrim, İleri Demokrasi-Cephe" konulu seminer İngiltere'nin dört bir yanından çok kalabalık sayıda devrimciyi biraraya getirdi. Semineri gazetemizin editörü R. Yürükoğlu verdi.

Seminerde sabahları ders, öğleden sonraları ise onar kişilik gruplar halinde öbek çalışmaları yapıldı. Seminerin örgütlenmesini, İTİB'in örgütlerinden EMTİB üzerine almıştı. EMTİB bu görevi büyük bir başarıyla yerine getirdi.

Seminer, giderek yığınsallaşan İTİB'in üyeleri arasındaki ideolojik birliği, kaynaşmayı, yakınlaşmayı daha da perçinledi. Federasyon içi örgütsel sorunlarda deneyim değiş tokuşu yapıldı. Ayrıca, çağrılı olarak seminere katılan sosyal-demokrat arkadaşlarla İTİB'liler arasındaki dostluk ve anlayış da gelişti.

Seminere katılanlar memleketteki devrimci savaşıma ideolojik hazırlık içinde olduklarının bilincinde idiler. Konuşulan, tartışılan her şey savaşımın güncel sorunlarına ilişkin, boş gevezelikten uzaktı. En başta seminer konusu yaşamsal önem taşıyordu. Bu konunun sağlam bir Marksist-Leninist temel üzerinde işlenmesiyle, İngiltere'deki Türkiyeli devrimciler savaşıma hazırlık yolunda bir ileri düzeye daha ulaştılar.

Seminer coşkulu geçti. İşçinin Sesi'nin yeni atılımlarla çıkan 71. sayısından üç kopye tüm arkadaşlarca imzalandı. Bu üç gazete için sosyalist yarışma ile £400 toplandı ve yaz taarruzuna aktarıldı. Böylece seminer devrimci fedakârlık yolunda da bir eğitim oldu. Aynı zamanda, yiğit Maden-İş grevcilerine ve DİSK'e birer dayanışma mesajı gönderildi. Ve seminer belgilerle, marşlarla son buldu. Önümüzdeki hedef, işçi arkadaşların izinlerine bağlı olarak bir haftalık "okul"dur.

İTİB Genel Yönetim Kurulu toplandı

Federasyonumuz İTİB'in Genel Yönetim Kurulu 8 Temmuz'da Londra'da toplandı ve geçen üç aylık dönemin bir değerlendirmesini yaptı. Buna göre: Federasyonlaşma kararının gerçekleşmesi ile örgütümüz hızla gelişti. Kart yenileme sonuçlarından da anlaşıldığı gibi, üye sayısında %50 artış oldu. Bu arada, çok konuşup az iş yapma, boş böbürlenme, "keskin" devrimcilik gibi zararlı eğilimler temizleniyor.

G.Y.K.'nun değerlendirmesine göre, geçen dönemde İşçinin Sesi'ne yeterince destek olunamadı. İTİB, yoğun eylemler içinde oldu. Örneğin, Mayıs ayı içinde her üç güne bir eylem düştü. İTİB, bu eylemlerin tümünden başarıyla çıktı. Haftalık eğitim planlı ve düzenli bir biçimde yürüdü. Bunun yanısıra çok başarılı bir bölgesel seminer yapıldı. Enternasyonal çalışmalarda, kardeş örgütlerle ilişkilerde de İTİB çok başarılı oldu.

G.Y.K., yaz taarruzunun önemini vurguladı: Bu, yalnızca Maden-İş grevine, İşçinin Sesi'ne maddi katkı yapmakla kalmayacaktır. Her birimizi eğitecek, özüyle, sözüyle, özverisiyle, çalışkanlığıyla daha ileri devrimciler olmamızı getirecektir. Memlekette komünistler, devrimciler, ilericiler kelle koltukta, dişe diş savaşıyorlar. Kan, kurşun işçi sınıfımızı, halkımızı yıldıramıyor. Biz bu savaşımın parçasıyız. Bu savaşımın gereklerine uymalı, devrimci özveriyi alabildiğine geliştirmeliyiz.

G.Y.K. yaz taarruzunun, bugüne dek çevrede çok olumlu bir etki, saygınlık yarattığını da dikkate alarak bir yığınsallaşma programı kabul etti. Buna göre, İTİB, yeni yıla dek, alt örgütler kongrelerine dek, %100 büyüme hedefi koydu.

İTİB üyeleri GYK'nın önlerine koyduğu bu hedefleri coşkuyla karşılıyorlar. Yaz taaruzunu yığınsal eylemlerle zenginleştirmek, ötgüt üyesi olmayanların katılma oranını yükseltmek, bu kampanya sırasında yeni yeni üyeler kazanmak için kolları sıvıyorlar.

TÖB-DER Dünya Öğretmen Sendikaları Federasyonu üyeliğine kabul edildi

TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu, Dünya Öğretmen Sendikaları Federasyonu'nun (FİSE) Moskova'da yapılan 11. Genel Kurul toplantısında TÖB-DER'in örgüt üyeliğine kabul edildiğini açıklamıştır. Gazioğlu, TÖB-DER' in FİSE'ye üyeliği konusunda şunları söylemiştir:

"Uluslararası sermayenin hızla merkezileştiği günümüzde ona karşı mücadele eden emekçi sınıf ve tabakaların uluslararası dostluk, dayanışma ve birlik çabaları da gelişmektedir. Başta işçi sınıfımız olmak üzere ezilen sömürülen tüm kitlelerin savaşsız, sömürüsüz bir dünya için verdikleri mücadeleyi dünya devrimci sürecinin bir parçası haline dönüştürebilmenin asgari koşulu, ezilen, sömürülen tüm dünya işçileri ile uluslararası dostluk, dayanışma ve birlik kurmaktır. İşte bu açıdan da bu toplantıya katılmamızın büyük bir önemi vardır."

Bu yolda önemli bir adım atan TÖB-DER'i *İşçinin Sesi* olarak candan kutlarız.

Amerika'da ilericilerin yeni bir adımı

Yurdumuzda devrimci hareket gelişiyor. Bu gelişim yurt dışındaki Türkiyelileri de kapsıyor. Yurt dışında da hareket oportünizme vura vura yürüyor, arınarak güçleniyor.

New York Türk Öğrenci Birliği içinde de böylesi bir gelişme var. Birliğin başına çöreklenip içi boş sloganlarla varlıklarını sürdürmeye çalışan oportünistlere karşı ilerici yurtsever öğrenciler "işçi sınıfının yolu yolumuzdur" diyorlar. ABD'deki tüm ilerici, yurtsever, devrimci öğrencilere yönelik olarak *Bülten* çıkıyor. *Bülten*, ABD'nin dört bir yanındaki Türk derneklerinden dayanışma mektupları alıyor.

Okyanuslar gerisinden bağımsızlık ve ileri demokrasi kavgasına katılan,"işçi sınıfının yolu yolumuzdur" diyen kardeşlere başarılar dileriz.

Bulgaristan'a giden DİSK heyeti yurda döndü

Bulgaristan Sendikaları Merkez Konseyi'nin konuğu olarak Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'ne giden 30 kişilik DİSK heyeti yurda dönmüştür.

Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nde kaldıkları sürede işkollarına ilişkin sorunları inceleyen ve sendikal konularda bilgi alış-verişinde bulunan DİSK Heyeti'nde Tekstil, Lastik-İş, Bank-Sen ve Türkiye Petrol ve Kimya Sanayii İşçileri Sendikası'nın temsilcileri bulunmaktaydı.

İTİB, MESS grevini duyurmak, İngiltere'deki işçilerimizin bu grevle dayanışmasını artırmak için MESS grevi panoları hazırladı. MESS grevindeki gelişmeler günü gününe bu panolarla duyuruluyor.

Sovyet basını Santiago Carillo'yu sert bir biçimde eleştirdi-2

Revizyonist Carillo kime hizmet ediyor?

Sovyetler Birliği'nde çeşitli dillerden yayınlanan New Times dergisinde çıkan ve TASS ajansının tam metin olarak verdiği yazı, devrimciler için can alıcı önem taşıyor. Birinci bölümünü geçen sayımızda verdiğimiz New Times' ın yazısının son bölümünü de özetle aşağıda sunuyoruz:

Birleşik Avrupa", "SSCB' den ve ABD'den bağımsız" bir Avrupa kurma fikrinin bir başka yönü daha vardır. Kıtadaki demokratik güçleri ve komünist hareketi ikiye böler. Batı Avrupa demokratik ve komünist hareketini ne olduğu belirsiz bir "üçüncü" ya da "orta" yola, kapitalizmle sosyalizm arasında bir yere yöneltecek bir bölünmeyi getirir. Bunun, Sosyalist Enternasyonal liderlerinin geçen Kasım'da Cenevre'de öne sürdükleri fikirleri fazlasıyla anımsattığını söylemek gerek.

Carillo, Avrupa komünist hareketinde bölünme fikrini, onu bölme fikrini pek seviyor. Bu fikri ısrarla öne sürüyor ve savunuyor. Örneğin, daha Aralık 1975'de İtalyan La Stampa dergisine şöyle diyordu: "Kapitalist ülkeler komünist partileriyle Doğu Avrupa ülkeleri partileri arasında ortak bir çizgi olamaz... Biz (kim? -New Times editörü) enternasyonalizm ilkelerini eylemlerimizin Batı Avrupa işçi hareketinin öteki güçlerinin eylemleriyle uyumuna dayandırmak üzere revize etmeyi düşünüyoruz."

Söylemeye bile gerek yok ki, eylemlerini uyuma sokmak Batı Avrupa Komünist Partileri'nin yalnızca hakkı değil görevidir... Fakat, neden eylemlerini bu şekilde uyuma sokmada sosyalist ülkelerin Komünist Partileri'yle işbirliğini reddetme ve "enternasyonalizm ilkelerini değiştirme" gereğini duyuyorlar?

Carillo'nun ileri sürdüğü avro-komünizm, onun anti-Sovyetizmi körüklemesiyle sıkı sıkıya bağlıdır. Carillo SSCB' nin politikasını ve SBKP'nin eylemlerini tanımlarken, son zamanlarda ülkemiz ve partimiz hakkında en gerici yazarların bile cüret edemediği bir dille konuşur oldu. Ve Carillo bu konuda da son yıllarda hayret verici bir "evrim" geçirdi.

Bir zamanlar Lenin'in partisiyle ve dünyanın ilk sosyalist ülkesiyle dayanışma içindeydi ve başka telden çalıyordu. İKP'nin Ocak 1960'daki 6. Kongresi'ne verdiği raporda şöyle diyordu: "Bize Marks, Engels ve Lenin tarafından ayrıntılarıyla işlenmiş, mücadelenin deneyimleriyle öğretilmiş ve büyük SBKP örneğinden kaynaklanmış ilkeler kılavuzluk ediyor."

Partinin Ağustos 1965'deki 7. Kongresi'nde şunları söylüyordu: "Halkların kurtuluş mücadelesinde en güçlü destek büyük sosyalist Ekim Devrimi'nin doğurduğu SSCB'dir."

Eylül 1970'de İKP MK'nin Genel Kurulu'nda SSCB'yi, daha da kötüsü Sovyet tipi sosyalizmi kendilerine düşman görenleri sosyalistlikle bağdaştırmanın olanaksız olduğunu ileri sürüyordu.

Şimdi, şu soruyu sormamak elde değil.

Carillo'nun son zamanlarda verdiği demeçler bu söylediklerinin resmen ve tümüyle yadsınması mı demek oluyor? Herhangi tarafsız bir gözlemci için Carillo'nun, partisinin kısa bir süre önce üstlendiği şeylerin birçoğunu değiştirdiği apaçıktır. Carillo, 1976 yılı içinde sürekli olarak İKP'nin gerek SSCB devletiyle ve gerekse onun politikasıyla hiç bir ilişkisi olmadığını belirtti. Ve "evrimi"ne halâ devam eden Carillo Amerikan UPI ajansıyla yaptığı röportajda, şunları ekledi: "Biz, Sovyetler Birliği'nin şimdiki politikasını benimsemiyoruz." "Avro-Komünizm ve Devlet" kitabında anti-Sovyet fikirler daha da genişletilmiştir. Carillo, bu kitapta Sovyetler Birliği'ni nasıl tanımlıyor? Ona göre, SSCB'de gerçekleştirilen şeyler Marksizm-Leninizm fikirleriyle bağdaşmıyor. Carillo, Ekim Devrimi'nin doğurduğu devletin bir burjuva devleti olmadığını ama aynı zamanda örgütlü proletaryanın erki elinde bulundurduğu bir işçi demokrasisi de olmadığını iddia ediyor. Bu, işçi sınıfının öncü güç olduğu, köylülüğün ve aydınların bu güçle kaynaştığı, halkın iktidarının gerçekleştiği bir ülke için söyleniyor.

Santiago Carillo bunların farkında değil mi? Elbette, Sovyetler Birliği'nde yaşayan, Sovyet halkıyla birlikte Hitlerciliğe karşı savaşmış olan ve o zamandan beri komünist toplum kuruculuğunda yerlerini almış olan binlerce İspanyol komünistinin bildiği kadar o da bunu çok iyi biliyor.

Carillo'nun Sovyet yoldaşlara yaptığı "Sovyet devletinin biçimini değiştirmek" önerisi ise Sovyetler Birliği'ni açıktan açığa zayıflatma isteğinden başka bir şey değildir... Dahası, böylesi öneriler başka bir partinin iç işlerine burnunu sokma anlamına gelir. Yaptığı değerlendirmeler yalnızca hatalı değil, aynı zamanda Sovyet halkına hakaret edici niteliktedir. Carillo'nun sosyalizmi ve ülkemizi kınaması, ülkemizi ve sosyalizmi iyi bilmediğinden değildir. Bilinçli bir anti-Sovyetizmdir. Bu, özellikle verdiği son açık demeçte de gözleniyor. Batı Alman Der Spiegel ile yaptığı röportajda yalnızca devletimizin bir Sosyalist Demokratik Devlet olarak tanımlanmasına karşı çıkmakla kalmıyor, biçim değiştirmesini talep ediyor, varolan hükümet sistemine karşı mücadele çağrısı yapıyor. Böylesi tezlerin, ülkemize karşı derin düşmanlık beslediği açıktır. Carillo'nun Sovyetler Birliği'ni silâhlanma yarışını körüklemekle suçlayan ve büyük devlet isteklerini peşine düştüğünü iddia eden alçakça demecini anti-Sovyetizm'den başka neyle bağdaştırabiliriz? Sovyetler Birliği' nin sınıf savaşını ve enternasyonalizmi bu amaçlara ulaşmak için bir araç olarak kullandığını ileri süren iftira dolu iddiaları başka ne türlü yorumlanabilir? Sovyet toprağının 60 yıllık bütün ulaşımları bu iddiaları yalanlıyor. Bütün bu 60 yıl boyunca Sovyet hükümeti veya parti yönetimi hiçbir zaman SSCB'nin gücünü kendi bencil çıkarları için barış ve sosyalizm hedeflerinin ya da ulusal kurtuluş hareketlerinin aleyhine kullanmamıştır. Sovyetler Birliği bu süre içinde bir kez bile enternasyonal görevlerinden kaçınmamıştır. Bu konuda Vietnam ve Laos, Küba ve Angola gibi ülkelerin liderlerinin, Güney Afrika'daki, Latin Amerika'daki ulusal kurtuluş savaşları liderlerinin, Şili ve Uruguaylı yurtseverlerin sunduğu birçok deliller vardır. Bundan başka Sovyetler Birliği'nin enternasyonalizme olan sadakati İspanyol yurtseverlerinin, İspanyol komünistlerinin kendi deneyimlerinde ispatlanmıştır.

Doğal olarak şu soru ortaya çıkıyor: Neden Santiago Carillo sosyalizme ve Sovyetler Birliği'ne karşı böyle bir tavır takınıyor? Bu tavrın kökleri nereden geliyor? Belki ileride bu sorunun cevabı daha açık bir şekilde formüle edilecektir. Fakat bazı yönleri Santiago Carillo'nun kendisi tarafından şimdiden açıklığa kavuşturulmuştur.

Yukarıda, enternasyonalizm ilkelerini değiştirme istekleri hakkında söylediklerini belirttik. Bunun dışında sürekli olarak enternasyonalizmin "eskiden kalmış bir baş ağrısı" olduğunu söylüyor. Şubat 1976'da daha da ileri giderek "Marksist-Leninist teori"yi de düzelteceğini öne sürdü. Bir komünist için oldukça yadırganacak bir girişim! Carillo, kendisi, bu konuyu geçen yılın Temmuz'unda bir Amerikan gazetecisinin, "sizin görüşlerinizi gözönüne alırsak, niçin kendinize komünist diyorsunuz?" sorusuna, "o sadece bir isim" cevabını vermekle aydınlattı. Böylesi bir demeç, Marksizm-Leninizm'in, bilimsel komünizmin devrimci öğretisinin ana ilkelerinin reddinden başka bir anlam taşımaz.

Çirkin tutumunu savunmak amacıyla kitabının birkaç sayfasını bu işe ayıran Carillo, beceriksiz bir şekilde revizyonizmin utanılacak bir şey olmadığını ispatlamaya çalışıyor. Bu mantık dışı sonuca varabilmek için, Marks, Engels ve Lenin'in de revizyonist olduğunu göstermek zorunda kalıyor. Herhalde Carillo, kitabının, Marksizm-Leninizm'in yaratıcı gelişmesiyle, onun revizyonist bir şekilde tanımlanması arasındaki farkı göremeyecek kadar budala insanlar tarafından okunacağını sanıyor. Bırakalım öyle düşünsün. Fakat gerçek olan, okurların onun fikirlerinin arkasında yatanı görebileceğidir.

Eğer Carillo yüce komünizm ünvanını sadece bir isim sayıyorsa, bu onun özel meselesidir. Fakat Avrupa'daki komünistlerin kendisini izlemesini öğütlemeye başlayınca durum değişir.

Sık sık savunduğu fikirlerin her ne pahasına olursa olsun İspanyol burjuvazisinden "saygınlık" kazanmak, onların egemenliğine ve imtiyazlarına hiçbir tehlike getirme-

Arkası 5. Sayfada

Carillo ve Proletarya Enternasyonalizmi

İspanya Komünist Partisi'nin revizyonist Genel Sekreteri Santiago Carillo, "proletarya enternasyonalizmi artık eskimiştir, onun yerine uluslararası dayanışma demeliyiz" diyor. Dünya devrimci proletaryasının elinde en güçlü bir silâh olan proletarya enternasyonalizmini reddediyor. Böylece emperyalizme hizmet ediyor.

Proletarya enternasyonalizmi değişik ulusların proleterlerinin devrimci sınıfsal dayanışmasını, *uluslararası devrimci proleter disiplinini ve uluslararası bir genel stratejisinin varlığını* içerir. Carillo "proletarya enternasyonalizmi eskimiştir" derken işte bunlardan kaçıyor.

Ayrıca, dünya proletaryasının dayanışması yalnızca demokratik hedefler, dünya barışı, silâhsızlanma için savaşımla da sınırlanamaz. Bu dayanışmanın özü, temeli dünya proletaryasının kapitalizme karşı savaşıdır. Carillo, demokratik savaşımla sosyalizm savaşımını da birbirinden koparıyor, sosyalizm hedefini hasıraltı ediyor.

Bizde de, TİP yöneticileri habire "uluslararası dayanışma"dan söz ediyorlar. 141-142'yi "bir engel" görmediklerine göre, 141-142, yüzünden değil, Carillo'nun izinden yürüdükleri için proletarya enternasyonalizmi yerine uluslararası dayanışma diyorlar.

Carillo ve demokrasi

Carillo'ya göre İspanya "diktatörlükten demokrasiye" geçiyormuş. Bilinçli bir kavram karmaşası. Burjuva demokrasisini güllük gülistanlık gösterme çabası.

Carillo'nun "diktatörlük" dediğini "faşizm", "demokrasi" dediğini de "burjuva demokrasisi" diye düzeltirsek, bu olguların burjuva diktatörlüğünün değişik biçimleri olduğu açığa çıkar.

Carillo ve "Birleşik Avrupa"

Carillo ve yandaşları "ABD ve SSCB'den bağımsız bir Birleşik Avrupa" belgisini dilden düşürmüyorlar. Burjuvasının, faşistinin, Maocusunun artık kokmuş "Ne Amerika ne Rusya" pilâvını ısıtıp yeniden önümüze sürüyorlar.

Neymiş bu "bağımsız" "Birleşik Avrupa"? Bu soruyu Lenin daha 1915'de yanıtlamıştı:

"Emperyalizmin ekonomik koşulları açısından-yani sermaye ihracı ve "ileri" "uygar" sömürgeci güçlerle dünyanın paylaşımı-kapitalizm altında bir Birleşik Avrupa Devletleri ya olanaksız ya da gericidir."

Ortak Pazar, Lenin'in bu sözlerini yaşamda kanıtladı. Gösterdi ki, bir yandan, emperyalistler arası çelişkiler tam bir birliği olanaksız kılıyor. Öte yandan, birlik gerçekleştiği oranda da, gerici rol oynuyor. "Onlar ortak, biz pazar" oluyoruz.

Diyeceksiniz ki, belki Carillo devrim sonrasının sosyalist "Birleşik Avrupası"ndan söz ediyor. Değil. Bir kere, öyle olsa Avrupa'yı Batı ile kısıtlamaz, anti-Sovyetizm yapmaz. İkincisi, Carillo "devrim sonrası" diye düşünemez. Çünkü bu küçük burjuva sosyalistinin kafasında devrim gibi bir sorun, yüreğinde böyle bir ateş yok.

Açıktır. Carillo NATO'suyla, Ortak Pazarı'yla, halkımızı da sömüren ezen, MESS'e ortaklık eden en gerici, emperyalist güçlerin savunuculuğunu yapıyor. Maocularla sarmaşıyor. Biz de emperyalizme, yerli ortaklarına karşı savaşımdan ayırmıyoruz. Oportünizme, revizyonizme, sosyal şovenizme vura vura yürüyoruz.

TKP Genel Sekreteri İ. Bilen'in Berlin Toplantısısında yaptığı konuşmadan...

Ana belge uzun yorucu ve kollektif bir çalışmanın ürünüdür. Ne yazık ki belgenin bizler için bazı zayıf yönleri vardır. Örneğin proletarya enternasyonalizmi deyiminin metinden çıkarılmış olması ve yerine enternasyonalist dayanışma deyiminin konmasını partimiz gönül hoşluğuyla kabul etmiş değildir. Proletarya enternasyonalizmi, bütün ülkeler işçi sınıfının devrimci dayanışmasıdır. Marksizm-Leninizm'in başta gelen ilkelerinden biridir. Biz Türkiye Komünist Partisi, emperyalizme, tekellerin egemenliğine, sömürü düzenine karşı savaşta bu güçlü silahı elden bırakmayacağız.

Başka bir örnek. Dünya devrimci sürecinin ana güçleri sayılırken Sovyetler Birliğinin adı anılmıyor. Oysa dünya devrimci sürecinin ana gücü ve temel dayanağı Sovyetler Birliği'dir. Bu tarihsel bir gerçektir. Belgede bunun böyle anılmaması bu tarihsel gerçeği ortadan kaldıramaz.

Maden-İş'in MESS'e karşı giriştiği grev, toplumun hemen her kesiminden destek alıyor. İlerici sanatçılar, grev yerlerinin duvarlarını dev panolarla süslüyorlar. İşçi İstanbul daha bir renkleniyor. Bayram yerine dönüyor.

Revizyonist Carillo

Baş Tarafı 4. Sayfada

yeceğine inandırmak için olduğu ileri sürülüyor. Fakat hayat, SBKP'nin 25. Kongresi'nde de vurgulandığı gibi, oportünizme teslim olmanın bazı geçici faydalar sağlayabileceğini ama eninde sonunda partiye zarar vereceğini tekrar tekrar doğrulamıştır.

Enternasyonalist tutumu terketmek ve geçici taktiksel kazançlar uğruna ilkeleri hasır altı etmek ve dünyanın ilk sosyalist ülkesine karşı açıkça düşman tavır takınmak, anti-Sovyet eylemlerini enternasyonal çapta ko-ordine eden sınıf düşmanlarının ekmeğine yağ sürmektedir.

S. Carillo, Lenin'in "Bir Adım İleri, İki Adım Geri" yazısında yaptığı ikazı hatırlayarak bu konuda düşünürse çok iyi eder. Lenin"Oportünizme doğru her türlü kaymayı işçi sınıfı hareketinin düşmanlarının memnuniyetle karşılayacağını" vurgulayarak, bir kişinin hatalarını onu övenlere bakarak anlayabilirsiniz" demişti.

Burjuva basını Carillo'nun demeçlerine seve seve yer veriyor ve bu bir kere daha bu demeçlerin kime hizmet ettiğini gösteriyor.

Uzun seneler boyunca SBKP ve İKP kardeşlik ve dayanışma, karşılıklı yardımlaşma ve destek bağlarıyla birbirlerine bağlıdırlar. Partilerimiz arasındaki kardeşliği Asturias kırlarında ve Stalingrad siperlerinde döktükleri kanlarla damgalayanların hatıraları hem Sovyet halkı ve eminizki, hem de İspanyol yoldaşlarımız tarafından saygıyla anılacaktır.

Dünya komünist hareketi, Avrupa kıtasındaki komünist hareket de dahil olmak üzere son yıllarda çok ilerledi..... Söylemeye bile gerek yok ki, sınıf savaşımın zaferi kendiliğinden gelmez. Bu sefer de bu böyle olacak. Zafer burjuva bölücülere ve komünist harekete üstü kapalı biçimde bölücü fikirler sokmaya çalışanlara karşı mücadeleyle kazanılacaktır.

İGD Üyesi Y. Egeli

Baş Tarafı 1. sayfada

açıklaması şöyledir:

"İkinci MC'nin kurulması olasılıklarının arttığı şu günlerde faşizan saldırılar yoğunlaşmakta, faşist komandolar, Brezilya, Arjantin ölüm mangaları taklitçiliği yapmakta, ilericileri kaçırarak işkencelerle hunharca öldürmektedir. Son günlerde özellikle siyasal kayıplar artmıştır. Arkadaşımız Yaman Egeli'nin hayatından endişe ediyoruz. Arkadaşımızın bulunması için tüm yetkili makamları tekrar uyarıyoruz."

Yaz Taarruzu boyunca İTİB Türkiye işçi sınıfının ileri demokrasi savaşını duyurmak için panolar hazırlıyor, bu savaşla dayanışma sağlıyor.

İlk haftanın hedeflerini aştık

Yaz taarruzu ilerliyor!

✱ Katılanların sayısı giderek artıyor: 126

Yaz Taarruzu ikinci haftasını dolduruyor. İTİB'in "Sosyalistler Görev başına" çağrısının boş olmadığını yaşam doğruluyor. Tüm örgüt üyeleri ve örgüt sempatizanı arkadaşlar, devrimci fedakârlığı arttırma yolunda kardeşçe bir yarışma içine girdiler. Coşku giderek yayılıyor, artıyor.

Geçtiğimiz haftayı kapatırken, henüz örgütümüze üye olmayan bir arkadaşımız taarruza 200 pound bağışta bulundu. Örnek bir davranış gösterdi. Tüm arkadaşlar, devrimci fedakârlık olmadan devrimci savaşım olamayacağının bilincindeler. Örgütümüz yeni üyeler kazanıyor. Bunun önemi büyüktür.

İTİB lokalinde kurulan dikim atölyesi işlemeye, aş kazanı kaynamaya başladı. Düzenli ve disiplinli bir çalışma yürüyor.

Devrimci heyecanı diri tutmak, kollektif çalışma anlayaşını güçlendirmek amacıyla iki ay boyunca örgüt lokalinde çeşitli eylemler düzenlenecek. Bunun için MYK'muz haftalık programlar hazırlıyor. Filmler gösterilecek, oyunlar sahnelenecek, toplu eğlenceler, toplu çalışmalar düzenlenecek. İlk olarak, bir film gösterildi. Bu güzel Sovyet filmi büyük ilgi gördü.

Şimdi İTİB, devrimci fedakârlık yolunda tüm üyelerini, sempatizanları, işçi, öğrenci bütün arkadaşları yeni bir göreve daha çağırıyor. Hepimiz her hafta bir eşyamızı örgüte bağışlayalım. Yaptığımız parasal bağışları böylece de destekleyelim.

Birinci hafta hedeflerine ulaştı, hedefleri aştı. Sosyalistler göreve devam...

●

OKUYUCULARIMIZ YAZIYOR

Biz de varız

Bir yıla yakın bir süredir Londra'dayım. Güney Londra'daki bir kebapçıda garsonluk yaparak geçiniyorum. Gazetenizi ilk defa üç ay kadar önce bir arkadaşın elinde gördüm, ondan sonra çıkan her sayısını da büyük bir istekle okudum.

Son sayılarda çıkan "yaz taarruzu" çağrınızı çok faydalı buldum. Bu taarruza lokantada çalışan diğer arkadaşlarla birlikte katılma kararı aldık. Böylece devrimci fedakârlığı, yurdumuzda MESS grevini başarıyla sürdüren grevci kardeşlerimizle dayanışmayı öğreneceğiz. Ayrıca kendimiz de daha bilinçlenerek güçlenecek, büyüyeceğiz. Ben şahsen bu taarruza varımla yoğumla katılıyorum, kendine devrimciyim diyen herkesi de bu taarruza katılmaya çağırıyorum.

Selâmlarımla
V.Ü.

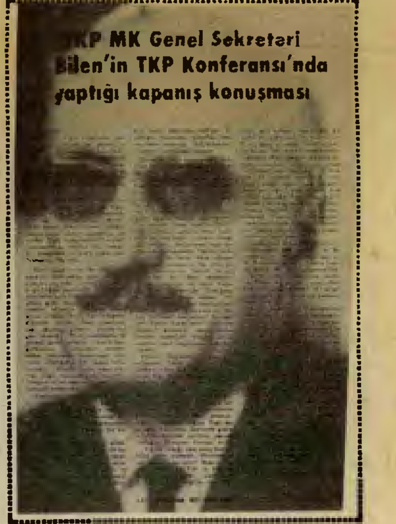
ŞİİR

1 Mayıs

Bir güneş parlar sabahında
ilk yazın
Bir meydanda yumruktur
yüzbinler
Tüm yollar insandır
damar damar
Gönlünce yaşasın insanlar, sınıfsız
yumruğun ereği bu
Bir yumruk ki kaynaşmış çekiçle
sımsıkı
Çakar doğaya çiçekleri
öbek öbek
Çiçeklerin hasadı var serinliğinde
sonbaharın
Orak, orak kesilir mutluluk sevecenliğinden
toprağın
Ve her can gelir elinde yüreğiyle
meydanına 1 MAYIS'IN

Nizam Sucu

İ. Bilen'in Konferans kapanış konuşması afişleri

70 sayılı İşçinin Sesi'nin orta sayfasında yer alan TKP Genel Sekreteri İ. Bilen'in resmi üzerine basılı Konferans Kapanış Konuşması istek üzerine afiş olarak ayrıca çoğaltıldı. Afiş, İTİB'in yazışma adresinden istenebilir.

●

İşçinin Sesi'nin yeni bir adımı

"Kitaplık Boyu"nda İŞÇİNİN SESİ

İŞÇİNİN SESİ
Halkımızın gericiliğe karşı savaşımı yükseliyor!
MC'ye aman yok!
F. Almanya işçi sınıfının şenliğine TKP aktif olarak katıldı
ATILIM
UZ Şenliğinde
BAKIŞ
Faşizm nasıl yenilir
IGD üyesi Y. Egeli bir haftadır kayıp
Maden-İş grevi kır koşusu
İTİB

Uzun bir süredir çok sayıda okuyucunun bize gönderdikleri mektuplarda *İşçinin Sesi'ni* ciltleme ve düzgün bir biçimde koruma zorluklarına değiniyorlardı. Bunu göz önüne alan gazetemiz bundan böyle bir de *kitaplık boyunda* çıkacaktır. Bu normal *kitaplık boyunun* kendilerine postalanmasını isteyen okurlarımız 56, Mansfield Road, Ilford, Essex adresine başvurabilirler.

İŞÇİNİN SESİ DİZİSİ - 1

"DEV"in yazarı S. Üstüngel, Türkiye komünist ve devrim hareketinin önderlerindendir. Üstüngel bugün de TKP'nin kumanda köprüsünde, yönetiminde, en başındadır.

Üstüngel'in yazdığı "DEV", yol ayrımında, çetin koşullar altında savaş veren komünistler, ilericiler, devrimciler için yol gösterici bir yazıdır. Üstüngel, bu yazısında, Dimitrof'la Türkiye ve TKP üzerine konuşmalarını aktarıyor. S. Üstüngel ve Reşat Fuat Baraner'in Dimitrof'la yaptıkları bu konuşmalar, Dimitrof'un Türkiye komünistlerine yönelttiği eleştiriler, 1973'ten sonra gelişen şu içinde bulunduğumuz ortamda gerçekten çok önemlidir. Dünümüze, bugünümüze ışık tutucudur.

İşçinin Sesi Adresinden İsteyiniz.

İŞÇİNİN SESİ — 15 GÜNLÜK DEVRİMCİ İŞÇİ GAZETESİ
SAHIBI: İNGILTERE TÜRKİYELİ İLERİCİLER BİRLİĞİ
YAZIŞMA ADRESI: 56 Mansfield Rd ILFORD ESSEX ENGLAND
MASRAFI 15 p. — Yıllık Abone 6 £ (sterlin) (Almanya için 30 DM)
BASKI: Anvil Printers Limited (T.U.)